

Οι αμαρτίες των «επώνυμων» πνίγουν την Ελλάδα

Η Ελλάδα ήταν ήδη ένα Απέραντο Φρενοκομείο. Επί μήνες τώρα παραμένει και ένα Απέραντο Λογιστήριο. Ο συνδυασμός είναι εκρηκτικός ενόσω απουσιάζουν στην αμιγή ουσία τους η πολιτική, η αλληλεγγύη, η αυτοπεποίθηση και ο πατριωτισμός. Μ' αυτές τις αυτοφυείς ελληνικές αρετές μασκαρεύθηκαν όσοι σκιαμαχούν γελοία στο δημόσιο βίο του τηλεοπτικού καραγκιόζ μπερντέ, ώστε να δηλητηριάζουν και να ξεστρατίζουν ακόμη περισσότερο τον πάσχοντα ελληνικό λαό.

Ας σημειωθούν, λοιπόν, τα εξής:

1ον. Ο Καλός Θεός της Ελλάδος είναι εδώ. Τα διεθνή κέντρα αποφάσεων γνωρίζουν ότι τυχόν κατάρρευση της Ελλάδος θα προκαλούσε ντόμινο παγκοσμίων διαστάσεων για λόγους αποκλειστικά πολιτικούς και δευτερευόντως μόνον οικονομικούς. Η χώρα μας, έστω χρεοκοπημένη και εξευτελισμένη, είναι το μοναδικό σημείο στήριξης στο κρίσιμο γεωστρατηγικό περιβάλλον της όπου διακυβεύονται ταυτόχρονα όλες οι ενεργειακές πηγές. Στις πετρελαιοπαραγωγές χώρες της Βορείου Αφρικής και της Μέσης Ανατολής η Δύση έχασε πλήρως τον έλεγχο της λεγομένης «Αραβικής Ανοιξης», την οποία η ίδια ενορχήστρωσε ανιστόρητα και τώρα βρίσκει ορκισμένο εχθρό της.

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ

προέδρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δημοσιογράφου και συγγραφέα

Οι βαλκανικές χώρες είναι έτοιμες να καταρρεύσουν προκαλώντας αλυσιδωτούς σεισμούς στη Χερσόνησο του Αίμου, όπου Δύση και Ανατολή αναμετρώνται σκληρά για τον έλεγχο των αγωγών φυσικού αερίου οι οποίοι κατ' ανάγκη πρέπει να διασχίσουν τα Βαλκάνια για να ανεφοδιάσουν -και να εξαρτηθούν- τη Νότιο και την Κεντρική Ευρώπη.

Τέλος, στην ευρύτερη αυτή περιοχή ενεργεί μεθοδικά και κερδίζει θέσεις ισχύος η νεο-οθωμανική στρατηγική της Τουρκίας και όλες οι Μεγάλες Δυνάμεις γνωρίζουν άριστα τι σημαίνει -και κοστίζει- αυτός ο «Επιτήδειος Ουδέτερος» τόσο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου όσο και του νωπού Πολέμου κατά του Ιράκ. «Αναγκαίο κακό», λοιπόν, μια ζωντανή Ελλάδα, κόμβος όλων των ευρω-ατλαντικών δικτύων και σχεδίων.

2ον. «Συν Αθηνά και χείρα κίνει», όμως. Δυστυχώς, οι εν γένει ελληνικές ηγεσίες κινούνται προς την αντίθετη κατεύθυνση σε ένα πεδίο που η εξέλιξη έχει εξαφανίσει και εξ ορισμού αποκλείεται να επαναφέρει: ιδεοληψίες, πελατειές, τυχοδιωκτισμοί και αστεϊρευτοί βερμπαλισμοί. Αρνούνται να αντικρίσουν κατάματα την πραγματικότητα και να τη διαχειρισθούν. Όσο περισσότερο εμμένουν, όμως, τόσο συντομότερα θα χυμίξει και θα τους αρπάξει ο σκουπιδοτενεκές. Θα σωθούν μόνον άμα μαζί σώσουν πρώτα την Πατρίδα.

Όστόσο, όσοι ήταν πρώτοι στην κραιπάλη μένουν τώρα έσχατοι ή εντελώς απόντες στη συνεισφορά. Ελεύθεροι επαγγελματίες, έμποροι, επιχειρηματίες, βιομήχανοι, βιοτέχνες, εργολάβοι κ.ά. υπερασπίζονται ακόμη λυσσαλέα το «κεκτημένο» τους να μην πληρώνουν φόρους και να στέλνουν το λογαριασμό τους στους πιο αδύναμους Έλληνες. Αν είχαν πληρώσει το νόμιμο φόρο τους, θα είχαν αναπληρώσει τα νέα αιματηρά οικονομικά μέτρα. Την προκλητική φοροδιαφυγή όλων αυτών γνώριζαν εξ αρχής και γνωρίζουν όλα τα κόμματα εξουσίας, αλλά ακόμη παραλείπουν το καθήκον τους. Δεν αντιλαμβάνονται τουλάχιστον οι μωροί ότι έτσι δικαιώνουν την Αριστερά που τους στιγματίζει σαν υπηρέτες του μεγάλου κεφαλαίου. Μήπως είχε δίκιο ο Λένιν που έλεγε ότι «οι αστοί θα μας πουλήσουν το σχοινί της κρεμάλας τους»;

3ον. Όλα αυτά -και άλλα πολλά αισχρά- τα γνώριζαν χρόνια αλλά με το αζημίωτο τα «έκαναν γαργάρα» όλοι όσοι τώρα τα καταγγέλλουν κατόπιν εορτής και μας κουνούν το δάκτυλο από πάνω. Οι αριθμοί ήταν ανέκαθεν ορατοί και είναι αμείλικτοι. Κανείς σε όλα ανεξαιρέτως τα ηγετικά κλιμάκια δεν μπορεί να πει «δεν άκουσα τίποτε για το φόνο». Υπήρξαν όλοι τουλάχιστον συνεργοί -έστω διά παραλείψεως κάποιου.

Από το 1981 η Ελλάδα εισέπραξε από την Ευρώπη τζάμπα χρήμα 360 δισ. ευρώ. Πώς διάβολο κατάφερε να χρωστάει άλλα τόσα; Πώς του κερατά κατόρθωσε μέσα σε δέκα μόνο χρόνια να διπλασιάσει το δημόσιο χρέος της από τα 168 δισ. του 2003 στα 326,8 δισ. εφέτος; Απαντούν ωμά οι αδιάψευστοι αριθμοί. Απλούστατα όλος εκείνος ο χρυσοστόλιστος καμαρωτός πολτός στο κομπραδόρικο Κράτος της Αθήνας ξόδευε περισσότερα από όσα είχε, δανειζόταν όσα δεν είχε και όλα μαζί τα έριχνε στους πελάτες του: ψηφοφόρους, συνεταιρούς στην κομπίνα, τυφλούς και βωβούς αντιπάλους, Νονούς της Κοινής Γνώμης, εργατοπατέρες και αγροτοπατέρες, Δημάρχους, δημόσιους υπαλλήλους, «αδιαφθόρους» κριτές και ελεγκτές, εμπόρους της υγείας κ.ο.κ. Τα έπιαναν ζεστά όσοι τώρα διαμαρτύρονται! Ετσι, μέσα σε δέκα μόνο χρόνια, από το 2003 μέχρι εφέτος, το συνολικό έλλειμμα του Δημοσίου Προϋπολογισμού ανήλθε στο αστρονομικό ποσό των 188,7 δισ. ευρώ και ταυτόχρονα ο δημόσιος δανεισμός αυξήθηκε κατά 166,8 δισ.

4ον. Τέλος, όλοι γνώριζαν και γνωρίζουμε ότι όσο περισσότερο αυξάνεται το εθνικό εισόδημα τόσο περισσότερους φόρους αποδίδει. Μιράκολο, μιράκολο, όμως, στην Ελλάδα! Ενώ το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν ανερχόταν θεαματικά κάθε χρόνο, το Ελληνικό Δημόσιο εισέπραττε τον ίδιο πάντα φόρο από τα ίδια πάντοτε κορόιδα -τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους. Από το 2003 μέχρι και εφέτος, παρά τη δεινή κρίση, το ΑΕΠ της χώρας αυξήθηκε κατά 30 δισ. Με αφετηρία τα 170,9 δισ. του 2003, ανήλθε κατά 38 χρόνια σε 183,6, σε 193, σε 208,9, σε 222,8 και σε 232,8 το 2008. Τα επόμενα τέσσερα χρόνια το ΑΕΠ της χρεοκοπημένης πλέον ανοικτά χώρας μειώθηκε διαδοχικά στα 231,6, στα 227,3, στα 215,1 και εφέτος στα 203,3

δισ. Είναι πολύ υψηλότερο από το άθροισμα του ΑΕΠ των περισσότερων βαλκανικών χωρών.

Συμπέρασμα: δεν είναι του πεταμού η Ελλάδα. Είναι οι περιώνυμοι «επώνυμοι».